

Práce se zabývá staročeským veršovaným románem Tristram a Izalda. Zkoumám nejprve žánr rytířských románů v kontextu české literatury 13. a 14. století. Zajímá mě pohled literární historie na tato díla, především hodnocení Tristrama a Izaldy. Věnuji se recepci tristanovské látky v českém prostředí, které se nejdříve seznámilo s německými verzemi tohoto eposu. Staročeský překlad ze 14. století vychází z tří německých pramenů, jež různě kombinuje. Pokouším se román využít jako pramen odrážející ideový svět české šlechty pozdního středověku. Z postav vyskytujících se v románu jsem zkonstruovala čtyři sociální skupiny (panovníci, rytíři a dvorští úředníci, urozené ženy, služebníci). Na vybraných ctnostech (věrnost, štědrost, moudrost, čest) a sociálních vztazích (přátelství, manželství, láska) sleduji, jakým způsobem jsou zobrazovány u jednotlivých sociálních skupin. Do každé sociální pozice jsou vkládána jiná očekávání. V připisování vlastností a preferovaného typu chování se projevuje jasná hierarchie. Centrální postavou je rytíř, k němuž se další skupiny vždy nějakým způsobem vztahují. Zdá se mi, že román svým zaměřením odpovídal především požadavkům vyšší šlechty a příslušníků dvora.